

[Morten Lange.]

retning af, at man skal styre, mens uret er sat i stå.

Jeg har ingen tillid til, at et sådant økonomisk fællesskab skal være til fordel for Danmark. Jeg har ingen tillid til, at det skal være til fordel for Europa, og jeg har derfor tillid til, at Danmark vil styre bedre uden for dette fællesskab, uanset om det måtte byde os på et par økonomiske fordele.

Blandt dem tæller man naturligvis fordelene for dansk landbrug. I virkeligheden er det det eneste, der virkelig er kroner og øre i, så det kan ses. Der er ikke skygge af tvivl om, at enhver diskussion om De europæiske Fællesskaber ender med valuta-balancen og dens forhold til Danmarks landbrugseksport, og jeg indrømmer, at det er dér, der ligger en række helt reelle vanskeligheder, fordi vi nu i 10 år eller måske endda mere har finansieret dansk landbrug ud fra den forudsætning, at vi engang ved lejlighed skulle komme ind i De europæiske Fællesskaber. Hvis man styrer galt 10 år i træk, så er det jo ikke så mærkeligt, hvis man bliver nødt til at styre om, at der så kommer nogen forstyrrelser i maskinen, det skulle ikke kunne undre nogen. Men tilbage bliver en meget væsentlig kendsgerning: de penge, vi skulle tjene ved denne lejlighed, disse 2 milliarder eller 3 milliarder kr., eller hvor meget man nu er så flot at sige, jeg har set endnu større tal, hvad bygger de på? De bygger på en række protektionistiske landbrugsordninger, beskyttelsesordninger efter min mening ud over al rimelighed, nogle ordninger, som bliver betalt af de europæiske lønmodtagere, og som dertil er indrettet på at holde andre landbrugsprodukter ude af Europa, selv om de måtte være både bedre og billigere end dem, der bliver tilbudt os. Samtidig fører det i Europa til en uhenigtsmæssig form for produktion og subsidier. Man betaler folk for at rydde frugthaver, fordi der er for mange af dem. Man opmagasinerer smørbjerg, fordi det trods alt ville være for groft at dumpe smørret til de priser, man måtte ned på for at komme af med det på det udenlandske marked. Kort sagt, man har alle de tegn på de kriser, som amerikansk landbrug har været rig på, når det havde været i den allerværste

position. Det er sådan nogle ordninger, vi skal tjene penge på. Enhver kan sige sig selv, at det er da ikke sådan ligefrem det mest nærliggende og gode. Det fører ikke til fremskridt for dansk landbrug at blive beskyttet af ordninger, som selv fædrene til dem anser for at være tvivlsomme og dårlige.

Det er videre et spørgsmål, hvordan de vil virke herhjemme. Først og fremmest vil de virke ved høje kornpriser, det er det eneste, vi er helt sikre på, det vil i hvert fald slå afgjort igennem, og høje kornpriser vil meget, meget let bremse nødvendige strukturændringer i dansk landbrug, ganske simpelt fordi vi i forvejen har en tendens til at gå over til kvægfril landbrug. Det er nemt at drive kornavl, og under Fællesskabets udmærkede prissystem vil det endog være rentabelt. Jeg tror ikke, at en sådan prissammensætning vil være til lykke for dansk landbrug, specielt ikke for strukturudviklingen, men jeg ved, det vil have én følge, nemlig at priserne på landbrugsjord stiger, for de skal nok hænge sammen med prisen på byg, og det får ganske klare følger. Det får den følge, at den nye generation, der skal ind i landbruget, kommer til at betale dyrt for det, og den gamle generation, der trækker sig ud, ja, den kan da prøve på at få pengene med sig. Det er simpelt hen den omvendte ordning af fornuften. I forvejen er vores problemer med landbrugets rekruttering langt, langt større end noget andet landbrugsproblem, og måske nok det mest alvorlige overhovedet at overveje undervejs. Vi skal erindre os, at fællesskabstilslutning eller ikke-fællesskabstilslutning, så vil dansk landbrug i løbet af meget få år være reduceret til det halve af det brugsantal, vi har nu, og det er snarere en sådan strukturlægning i dansk landbrug, vi skulle se at komme i gang med, i stedet for at gøre den langsom og usikker ved at gå ind i en række usympatiske beskyttelsesordninger til umiddelbar fordel for de nuværende ejere og formentlig til bekymring for de kommende.

Man har haft væsentligt sværere ved at påvise noget økonomisk fremskridt for dansk industri. Det ligger naturligvis allerede i, at dansk industri afsætter så stor en del af sine varer til lande, der ligger uden for De europæiske Fællesskaber og uden